

ydelse, og det er folk, der ikke altid kan gennemskue, hvad det er, de må og ikke må.

Vi skal derfor have sikkerhed for, at kommunerne får klare regler for, hvad de må. Kommunerne skal have at vide – og dér har justitsministeren været ganske, ganske klar i mælet – at de ikke skal anvende anonyme oplysninger.

Kommunerne skal have at vide, at forvaltningsloven gælder, partshøring gælder også. Hvis kommunerne anvender oplysninger, som er kommet til kommunen, så skal den pågældende part høres. Man skal fortælle den pågældende anmelder, at han ikke kan have sikkerhed for at være anonym, når det er sådan, at han synes, at naboen skal anmeldes. Den type helt klare retsregler overholder kommunerne ikke.

Vi skal også tænke lidt på, hvordan vi i virkeligheden har etableret vores forvaltningssystem. Tror vi ikke alle sammen på, at hvis det var sådan, at vi havde åbenhed og en dialog med de mennesker, der får deres tilskud, fortalte dem præcist, hvad det er for nogle regler, de skal overholde, og at hvis det er sådan, at de er i tvivl, er vi altid parate til at snakke med dem, ville det være meget, meget nemmere frem for den her fuldstændig vanvittige trafik med, at man som ansat i efterforskningsenheden i Korsør Kommune står op kl. 5 om morgenen for at holde øje med, hvor en mand sover. Hvorfor anvender man ikke i stedet Vejlemodellen, hvor man fortæller borgerne, at nu kører man alle registre sammen? Dér sidder en halv HK'er, og man har i grove træk fået præcis lige så mange penge ud af det i Vejle Kommune som i Korsør Kommune, og man sparer de tre og en halv ansatte.

Hvordan kan det være, at vi i forsøget på at forhindre snyd – og vi er enige om, at vi ikke vil have snyd – er kommunerne røget fuldstændig ud ad en tangent? Hvordan kan det være, at den forhenværende socialminister ikke i stedet sagde: Nu skal I passe på, at reglerne og forvaltningsloven gælder, og jeg vil godt fortæller jer om, hvordan den gælder, også i de her konkrete situationer? Hvordan kan det være, at jeg, når jeg har stillet en lang række spørgsmål, får at vide, at det kan kommunerne sagtens selv finde ud af, at de godt selv kan slå op i den dér forvaltningslov? Vi kan jo bare se, at de ikke gør det. Hvordan kan det være, at vi anvender, jeg ved ikke hvor mange milliarder for at sørge for, at vores børn får en god opvækst i daginstitutionerne, samtidig med at der er kommu-

ner, der pålægger deres pædagoger, uden at de må fortælle forældrene det, at indberette til efterforskningsenheden i kommunen, hvis en far henter et barn for mange gange? Hvordan kan det være, at vi får arrangeret os med et sådant samfund? Jeg tror, at det er den vej, vi skal gå i vores debat.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg hører også fru Anne Baastrup sådan, at vi er enige om, at hvis der virkelig foreligger egentligt socialt bedrageri, skal det også straffes. Jeg er meget enig i de dér betragtninger om, at der skal være klare regler.

Vi ved, at regeringen har meget travlt med at sige, at den går i spidsen for at få bekæmpet socialt bedrageri, men vi ved, at der er socialdemokratiske kommunalpolitikere, der har henvendt sig her til Folketinget og har udtrykt utilfredshed med Statsadvokaten. Kan fru Anne Baastrup bekræfte ud fra sin almindelige strafretlige viden – og fru Anne Baastrup sidder i Kommunaludvalget – at det er præcis de vanskeligheder, som fru Anne Baastrup selv nævnte, der fører til, at der aldrig kan bevises et kriminelt forsæt, og at det er præcis det, der fører til, at Statsadvokaten aldrig vil kunne rejse tiltale i disse sager?

(Kort bemærkning).

Dorit Myltoft (RV):

Fru Anne Baastrup var i sin ordførertale inde på mange af de komplikationer, som jeg har forstået netop har været debatteret i justitsministerens lovforslag om en ny registerlov, og som har vist, hvor svært det er at finde et balancepunkt.

Men fru Anne Baastrup er også inde på de metoder, som kommunerne bruger for at bekæmpe socialt bedrageri på det nuværende retsgrundlag. Jeg skal bare spørge fru Anne Baastrup, om ikke det netop begrundes, at vi er nødt til at have klare regler i den kommende lovgivning, som er under behandling.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Først til fru Birthe Rønn Hornbech: Hvis det drejer sig om socialt bedrageri, skal det naturligvis anmeldes til politiet, og politiet skal anvende de efterforskningsmetoder, som det er berettiget til, og skal via den type metoder føre sagen frem til en straffesag. Problemet har jo